

[Waldorff]

gået hen og blevet venstredrejede, men det er nok udtryk for, at det ikke er lykkedes i al almindelighed at få medarbejderne i Danmarks Radio til at søbe af den vælling, som hr. Erhard Jakobsen og de andre borgerlige serverer.

Det er ikke, fordi jeg er specielt interesseret i at høre Hans Bischoffs mening om den økonomiske politik – det er ikke den enkelte medarbejders mening, som er vigtig – men hvis man ser på det selvafløringseksperiment, som kører i øjeblikket i TV, nemlig Kanal 22, så springer det temmelig meget i øjnene, at der er en enorm kvalitetsforskel mellem kulturafdelingens udsendelser på den ene side og så provinsafdelingens. Kulturafdelingen har en idé med det, de laver, de har en holdning, de er interesserede i at få afprøvet både idé og holdning, få nogle konfrontationer, og det betyder spændende TV.

Provinsafdelingen kører tilsyneladende på et princip om holdningsløshed; det betyder selvfølgelig blot, at holdningerne er camoufleret som konformitet, men resultatet er i hvert fald derefter: uinteressant, uinspirerende TV. Det er ufarligt, og derfor er det også brugbart for hr. Erhard Jakobsen og kompagni.

Ellers ville jeg godt sige noget om det, som jeg faktisk er enig i i de bemærkninger, CD har til deres forslag.

Det er f. eks. utvetydigt rigtigt, når det understreges i bemærkningerne, at når Danmarks Radio behandler kontroversielle emner, så er man ikke neutral. Det mener jeg heller ikke man skal være. Men det er rigtigt, at man har favoriseret visse holdninger og nedvurderet andre. Her er arbejdsløsheden og den økonomiske politik et indlysende eksempel. Dag ud og dag ind bliver folk overdænget med såkaldte ekspertudtalelser, politikerudtalelser, som skal overbevise dem om, at det eneste middel imod arbejdsløsheden er indkomspolitik, det er løntilbageholdenhed, det er EF-samarbejdet, det er større produktivitet.

CD uddyber det lidt og siger, at ansvarlige medarbejdere tilkendegiver personlige sympatier og antipatier. Det er rigtigt. Et af de indlysende eksempler her er Israel-korrespondenten, Verner David Melchior, som er ansat i den israelske nyhedstjeneste samtidig.

Man nævner også som underbygning af dette med, at man favoriserer bestemte synspunkter, at der sker en udvælgelse af emneområder, som kun vedrører minoriteter. Det går ud fra, at man bl. a. tænker på de kirkelige programmer her, men her vil jeg godt advare imod den holdning, den tendens, der er til at lave flertalsradio. Jeg mener, der også skal være plads til kirkelige programmer.

Man satses på en ensidig udvælgelse af medvirkende, hvorved der sker en favorisering af bestemte holdninger og synspunkter. Det gælder især arbejdsmarkedsproblemer. Det er jo næsten altid LO-toppen, forbundstoppene og arbejdsgiversiden, man hører. Det er sjældent, man hører de arbejdere, som har problemerne inde på livet.

Ensidig udvælgelse af kunstneriske indslag med fremhævelse af bestemte holdninger. Jeg går ud fra, at CD her først og fremmest tænker på den strøm af bevidstløs underholdning, som vi modtager i Schleimanns funktionsradio, hvor uforståelige 30 sekunders nyheder bliver suppleret med Jørn Hjørtings livsbekræftende kommentarer. Vi er enige med CD her.

Vi kunne godt blive ved. Minoriteters favorisering. Ja, det er et reelt problem med den Israellobby, vi har. Det er et reelt problem med Industrirådets og Landbrugsrådets pression over for radioen.

Underrepræsentation af foreninger, som repræsenterer store grupper. Vi er enige med CD i, at det er et alvorligt problem, at fagbevægelse, lejerbevægelse og forbrugerbevægelse har så dårlige vilkår i forhold til Danmarks Radio.

Jeg vil slutte af med et eksempel, som belyser problemet i Danmarks Radio. Vi har her i sidste uge fået 8 timers kommerciel underholdning om et af de alvorligste problemer i den nyere europæiske historie, nemlig udryddelsen af de europæiske jøder. Der var et budskab. Det er ikke det, der er det væsentlige i det, jeg vil sige her, men det var et forsvar for zionisme. Jeg tog fri fra Holocaust i en time den første aften og så fra Sverige en udsendelse, der handlede om ødelæggelsen af tilværelsen for den nicaraguanske befolkning. Det var farligt TV, man så her fra Sverige. Det var meget gribende, det var en direkte konfrontation med et folkemord, der sker i dag. Det er typisk, at vi i Danmark må opleve gang på gang ufarlige udsendelser